

[Krag.]

Tale om. Den højtærede Socialminister har paa dette Punkt taget Hensyn til Venstres Kritik, og derigennem er der jo ogsaa skabt Sikkerhed for, at de Kontrolbestemmelser, som vil være at overholde som Betingelse for Understøttelserne, maa formes i Tilknytning til Bestemmelser i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, hvad vi naturligvis ogsaa kun kan udtale vor Tilfredshed med.

Derimod er der i Lovforslaget opretholdt Bestemmelser, som vi absolut maa være imod, og her peger jeg først og fremmest paa den Adgang, der stadig er for Kommunerne til at betale Kontingent til Arbejdsløshedskasserne, som er beregnet til at skulle koste, jeg tror, det er godt og vel en halv Million Kroner. Vi finder, at det er fuldkommen umoralsk at lade det offentlige, som paa saa mange andre Maader bidrager til Arbejdsløshedskassernes Virksomhed, ogsaa gaa ind med Kontingentbetaling til Kasserne, den, de enkelte Medlemmer skulde præstere, og vi maa i Aar som i Fjor vende os mod Bestemmelser, der tilsigter noget saadant. Efter vor Formening burde i Arbejdsløshedsperioder de arbejdsløse Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne være fritaget for Kontingentbetaling. Det maa være Arbejdsløshedskasserne og de dem snævert tilknyttede Fagforbund, som maa bære Byrden af de arbejdsløse Medlemmers manglende Evne til at betale Kontingent, og ikke Samfundet, ikke de offentlige Kasser.

Men jeg erkender altsaa, at der i det foreliggende Forslag er Forbedringer i Sammenligning med, hvad den tidligere Lovgivning paa dette Punkt indeholdt, og vi har i Erkendelse deraf — samtidig med at vi maa hævde, at et saadant Lovforslag ikke, som isoleret Foranstaltning, kan faa vor Støtte — dog været villige til at forhandle om Sagen paa Betingelse af, at den sammenknyttedes med en Lovgivning til Etablering af en forsikringsmæssig Ordning af Støtten til saadanne arbejdsløse, som er uden Adgang til Hjælp af Arbejdsløshedskasserne, og vi har derfor ogsaa i Udvalget erklæret os rede til at stille Ændringsforslag til det foreliggende Forslag, Ændringsforslag, som tilsigtede Tilvejebringelsen af en saadan Ordning. Vi har ladet omdøle i Udvalget et Forslag til Oprettelse af Krisekasser eller, som vi vil

foretrække at kalde det, Fortsættelseskasser, og vi har tilføjet, at under visse Forudsætninger vilde vi ledsage dette Forslag ogsaa med et Forslag til Tilvejebringelse af en midlertidig Ordning af Særhjælpen, som ydes til saadanne arbejdsløse, der er uden Mulighed for Støtte af Arbejdsløshedskasserne. Vi var rede til at stille saadanne Forslag under visse Forudsætninger. Vi var og er nemlig af den Opfattelse, at den Krisetilstand, hvorunder vort Samfund lever, er, som jeg ogsaa har gjort opmærksom paa i Betænkningen, en flersidig Tilstand, vendt mod det selvstændige Erhvervslivs mange Grene, først og fremmest de Erhvervsomraader, der søger Afsætning paa Verdensmarkedet, Fiskeriet og ganske særlig Landbruget, ligesom Krisen naturligvis ogsaa — og i stigende Grad — vil blive vendt mod Lønarbejderklassen. Derfor erkender vi, at en Løsning, en Lovgivning med det Formaal at mildne Krisens Virkninger, maa tage et dobbelt Hensyn, og vi erklærede os rede til at stille Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag i Udvalget, saafremt Flertallet vilde medvirke til dels en Omlægning af vor sociale Lovgivning, hvad der er overordentlig paakrævet, og dels gaa ind i en Forhandling med rimelig Hensyntagen til de Forslag til Krisens Mildnelse og til Fjernelse af visse af Krisens Aarsager, som Venstre har stillet. Vi fik Løfte om — da jo disse Forudsætnings Opfyldelse rakte ud over det Udvalgs Kompetence, som var nedsat til at behandle Arbejdsløshedsspørgsmaalet —, at man vilde søge en Orientering med Hensyn til Muligheden for Opfyldelsen af disse Forudsætninger, en Orientering, som skulde tilvejebringes, naturligvis hos Regeringspartierne, den højtærede Statsminister og den højtærede Socialminister først og fremmest. Men uden at der er tilgaaet os i Venstre den allerfjerneste Oplysning om, hvilket Resultat en saadan orienterende Undersøgelse maatte have givet, ja, uden at vi ved, om der er gjort Forsøg paa at opfylde Løftet, at tilvejebringe en saadan Orientering, er vi i Udvalget blevet stillet overfor et Faktum, et fait accompli, en Vedtagelse, som er uforanderlig og indiskutabel. Selvfølgelig har vi, i Følelsen af Forpligtelse til at opfylde vort Løfte, udarbejdet de Ændringsforslag, som vi havde givet Løfte om under visse bestemte Forudsætninger, og selv om disse